

РЕШЕНИЕ

№ 367

гр. Плевен, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на трети юли през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Светослава М. Цонева

при участието на секретаря Д.А В. Т.
като разгледа докладваното от Светослава М. Цонева Административно
наказателно дело № 20234430200841 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА чл. 59 от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 15-2300005 от 02.03.2023 година на Директор Дирекция „Инспекция по труда“ - Плевен, с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ на „ Н. Дизайн“ ЕООД със седалище и адрес на управление ***, ЕИК *****, представлявано от Х. В. Н. е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лв за извършено административно нарушение по чл. 62 ал. 1 КТ. Във вр. чл.1 ал. 2 КТ.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ редовно призован се представлява от адвокат П. Д., АК Враца. Твърди, че наказателното постановление противоречи както на материалния, така и на процесуалния закон. Намира, че не е налице извършено нарушение на трудовото законодателство, тъй като лицето описано в протокола от извършената проверка фактически не е извършвало работа по смисъла на КТ в обекта, стопанисван от доверителя му. Процесуалният представител на жалбоподателя твърди, че същото лице било към момента на проверката не извършвало трудова дейност, а било в обекта, за да се запознае с естеството на предлаганата работа, за да реши дали да сключи трудов договор. Моли съда да приеме, изцяло доводите му като

прецени и факта, че наложеното наказание като размер е непосилно за доверителя му. Адвокат Д. моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление. Претендира разноси по представен списък.

ОТВЕТНИКЪТ - редовно призован се представлява в съдебно заседание от *** – Р. И.а. Взема становище, че така депозираната жалба е неоснователна. Намира, че всички събрани в хода на производството доказателства установяват по несъмнен начин, че в момента на проверката лицето А. А. е полагала труд в обекта на жалбоподателя. Счита, че наказателното постановление е законосъобразно и обосновано, поради което моли съда да го потвърди изцяло. В случай, че съдът намери жалбата за основателна моли да редуцира размера на адвокатското възнаграждение.

СЪДЪТ, като съобрази събраните по делото доказателства - поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид изложеното в жалбата и становището на жалбоподателят, намира за установено следното:

ЖАЛБАТА е подадена в рамките на преклузивният срок по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН, в този смисъл се явява ДОПУСТИМА и следва да бъде разгледана.

По ОСНОВАТЕЛНОСТТА на жалбата съдът съобрази следното:

Наказателното постановление е издадено от компетентен по степен, място и материя орган. Съгласно чл. 20 ал. 1 от Устройствения правилник на Изпълнителната агенция ” Главна инспекция по труда” дирекциите "Областна инспекция по труда" са териториални поделения към Главна дирекция "Инспектиране на труда". Съгласно алинея втора, точка втора на същата разпоредба, Дирекциите "Инспекция по труда" се ръководят от директори, които осъществяват правомощия на административнонаказващ орган съобразно компетентността на актосъставителите.

На 19.12.2022 година, в 13:45 часа инспектори при Дирекция “Областна инспекция по труда “ *** посетили обект шивашки цех, находящ се в ***, ***, стопанисван от „ Н. Дизайн“ ЕООД със седалище и адрес на управление в ***, представлявано от Х. Н..

По време на проверката установили в обекта пет жени в това число и А. М. А.. Всяка от тях, към момента на проверката шиела изделия „ Дамска пола“. След като се представили проверяващите пристъпили към извършване на проверка. В хода на същата бил изготвен констативен

протокол. В него проверяващите вписали имената на всички лица, които към момента на проверката полагали труд в обекта. Всеки от тях, в това число и А. А., съобщила доброволно трите си имена, единен граждански номер, декларирала, че работи в шивашкия цех с работно време от 10 ч до 13:00 ч, както и че дошла да провери дали може да работи там. Декларацията А. изписала собственоръчно и я подписала.

На 06.01.2023 година, представляващата дружеството Х. Н. се явила в Инспекция по труда Плевен за приключване на проверката и по документи. Представил копие о граждански договор , сключен с А. А. на 19.12.2022 година и разходен ордер с разписка за изплатена и сума за ушиването на пет броя поли в размер на 20 лева.

Инспектор при „ИТ“ - Плевен пристъпил към съставянето на акт за установяване на административно нарушение, а именно: дружеството с ограничена отговорност като работодател по смисъла на КТ, на 19.12.2022 година допуснало до работа в свой обект – шивашки цех, находящ се в ***, ***, стопанисван от „Н. Дизайн“ ЕООД лицето А. А., работеща като „шивач“ без отношенията им да са уредени като трудови при предоставяне на сила – нарушение по чл. 62 ал. 1 КТ във вр.чл. 1 ал.2 КТ.

Актът за установяване на административно нарушение бил съставен в присъствието на представляващия дружеството, връчен му по надлежният ред. Жалбоподателя подписал акта с отбелязване, че има възражения.

Впоследствие е издадено и атакуваното наказателно постановление, което санкционира „Н. дизайн“ ЕООД, представлявано от Х. Н. е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лв за извършено административно нарушение по чл. 62 ал. 1 КТ във вр. чл.1 ал. 2 КТ .

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от представените по делото писмени доказателства: наказателно постановление № 15-2300005 от 02.03.2023 година на Директор Дирекция „Инспекция по труда“ - Плевен; акт за установяване на административно нарушение № 15-2300005 от 06.01.2023 година на инспектор при ДИТ - Плевен длъжностна характеристика за длъжност „директор“ на Дирекция „Инспекция по труда“; заверени копия от протокол за извършена проверка № ПР2242478 от 19.12.2022 година; граждански договор № 2 от 19.12.2022 година, сключен

между Х. Н. като възложител и А. М. А. като изпълнител; констативен протокол и разписка № 2 от 19.12.2022 година; служебна бележка за доход от друга стопанска дейност или наем от друго възмездно предоставяне на ползване на права или имущество; РКО № 2 от 19.12.2022 година; сметка за изплатени суми по чл. 45 ал. IV от ЗДДФЛ; заверено копие от известие за доставяне № 172 от 20.03.2023 година; заверено копие от разпечатка от информационната система на „Еконт“ за получаване на 5 броя жалби; заверено копие от длъжностна характеристика за длъжността „инспектор“ в Дирекция „Инспекция по труда“; заверено копие от Декларация от лице, работещо по трудово/гражданско правоотношение, във връзка с извършването на проверка по спазване на трудовото и осигурително законодателство, на основание чл. 399 от КТ във вр. с чл. 402 ал. I т. 3 и чл. 402 ал. II от КТ и чл. 39 ал. I от АПК и чл. 40 ал. I от АПК и чл. 110 ал. IV от ДОПК, подписана от А. М. А. от 19.12.2022 година; заверено копие от обяснение по чл. 402 ал. I т. 2 от КТ от Х. В. Н. - Управител на „Н. Дизайн“ ЕООД от 06.01.2023 година; заверено копие от възражение от Х. В. Н. - Управител на „Н. Дизайн“ ЕООД от 13.01.2023 година.

В подкрепа на горната фактическа обстановка са и показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели Д. Ц., М. Б. и П. Т..

При така приетото за установено от фактическа страна СЪДЪТ счита, че жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът намери, направените в наказателното постановление изводи за наличието на осъществен от страна на жалбоподателя състав на нарушение по чл. 62 ал. 1 КТ във вр. чл. 1 ал. 2 от КТ за незаконосъобразни, установени в разрез с материалният закон.

Според разпоредбата на чл. 1 ал. 2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Същите следва да се обективират в трудов договор, който се сключва в писмена форма, по аргумент от разпоредбата на чл. 62 ал. 1 КТ.

Несъмнено е, че към дата 19.12.2022 година в 13:45 часа, когато е извършена проверката от представители на инспекцията по труда, качеството на работодател е имало дружеството „Н. Дизайн“ ЕООД.

Съдът прие за установено по безспорен начин, че към момента на

същата проверка в обекта – шивашки цех в ***, стопанисван от горното дружество се е намирало лицето Анита А. и е изпълнявало възложена и задача ушиване на дамски поли. Безспорни доказателства в горната насока съдържат пряко показанията на Д. Ц., М. Б. и П. Т. и тримата присъствали по време на проверката и при изготвянето на акта за установяване на административно нарушение, съответно в качеството на „актосъставител“ и „свидетел“ по съставянето на същия. Същите са последователни, непротиворечиви, кореспондират помежду си за това, че към момента на проверката – около 14:00 часа била на шевната машина и извършвала възложена и трудова дейност.

В същата насока са и показанията на А. А., разпитана в качеството на свидетел. Същата не отрича, че е била в шивашкия цех на посочената в акта дата, участвала в извършената проверка, както и че в деня на тази проверка отишла, за да провери дали ще може да работи при работодателя. С тази цел решила да изпълни възложената и задача, но след това решила че няма да сключва трудов договор с „Н. Дизайн“ ЕООД. А. установява и това, че след приключване на проверката действително и бил предоставен граждански договор за извършената в рамките на няколко часа на 19.12.2022 година пробна работа, за което и била заплатена сумата от 20 лева.

При така събраните пред въззивната инстанция гласни и писмени доказателства съдът не възприе възраженията на процесуалният представител на ответника по жалбата, че към момента на проверката между „Н. Дизайн“ ЕООД и А. А. са били установени правоотношения с характер на трудови, поради което е следвало да се сключи трудов договор преди започване изпълнението на възложените на А. със същия трудови функции. Това е така, защото в случая не са налице трите съществени елемента на правоотношението, което го квалифицират като трудово, а именно мястото на работа, характера на работа, уговорено и плащано трудово възнаграждение, работно време и почивни дни. Всички събрани по делото доказателства не налагат извода, че А. е упражнявала трудова дейност в обекта, стопанисван от дружеството, без наличен сключен трудов договор с работодателя.

Предвид изложеното съдът намери, че наказващият орган е нарушил разпоредбите на процесуалния закон, предвидени в чл. 52 ал. 4 ЗАНН, а

именно преди да се произнесе по преписката да вземе предвид всички събрани по същата доказателства. Събраните такива в хода на въззивното производство оформят извода за липса на извършено нарушение по чл. 62 ал. 1 във вр. чл. 1 ал. 2 КТ. Наказващият орган неправилно е интерпретирал фактическите обстоятелства и подвеждането им под правната норма, което съставлява нарушение както на материалния закон – чл. 27 ЗАНН, така и на процесуалния такъв и налага цялостната отмяна на наказателното постановление.

По така направеното искане за присъждане на разноси съдът съобрази следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63 Д от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Видно от приложеното към материалите по делото адвокатско пълномощно е, че на адвокат П. Д. е заплатено възнаграждение за оказаната на жалбоподателя правна помощ в размер на 700 лева. Горната сума следва да бъде присъдена изцяло, доколкото същата е малко над предвидения минимален размер. Уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение е съответно на действителната правна и фактическа сложност на делото. Заплатеното адвокатско възнаграждение, представляващо направени разходи от страна на жалбоподателя във връзка с разглеждането на НАХД № 841/2023 година по описа на РС - Плевен в размер на 700 лева следва да бъдат възложени в тежест на ответника по жалбата.

Поради изложеното и на основание чл. 63 Д ал. 1 от ЗАНН съдът намира, че ОИТ- Плевен, представлявана от *** Р. И.а следва да бъде осъдена да заплати на „Н. Дизайн“ ЕООД със седалище и адрес на управление ***, ЕИК *****, представлявано от Х. В. Н. сумата от 700 лева, представляваща направените по НАХД № 841/2023 година по описа на РС - Плевен разноси за възнаграждение на адвокат П. Д., АК Враца.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.2 т. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 15-2300005 от 02.03.2023 година на Директор Дирекция „Инспекция по труда“ - Плевен, с което на основание чл. 414 ал. 3 КТ на „Н. Дизайн“ ЕООД със седалище и адрес на управление ***, ЕИК *****, представлявано от Х. В. Н. е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лв за извършено административно нарушение по чл. 62 ал. 1 КТ във вр. чл.1 ал. 2 КТ.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 63 Д ал. 1 ЗАНН ОСЪЖДА ОИТ- Плевен, представлявана от *** Р. И.а да заплати на „Н. Дизайн“ ЕООД със седалище и адрес на управление ***, ЕИК *****, представлявано от Х. В. Н. сумата от 700 лева, представляваща направените по НАХД № 841/2023 година по описа на РС - Плевен разноски за възнаграждение на адвокат П. Д., АК Враца.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Административен съд- Плевен.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____